

Marta Kołodziej-Hajdo

AGH Akademia Górniczo-Hutnicza
Wydział Zarządzania
Katedra Ekonomii, Finansów i Zarządzania Środowiskiem
mkolodz1@zarz.agh.edu.pl

**BUDŻET ZADANIOWY JAKO NARZĘDZIE
WSPOMAGAJĄCE WDROŻENIE KONTROLI
ZARZĄDCZEJ W JEDNOSTCE SAMORZĄDU
TERYTORYALNEGO**

Streszczenie: Obecnie od jednostek samorządu terytorialnego oczekuje się, aby wzorem podmiotów sektora prywatnego ich działania odznaczały się skutecznością, były efektywne, a świadczone przez nie usługi publiczne charakteryzowały się wysoką jakością. Sprostanie tym oczekiwaniom wymaga zatem stałego doskonalenia sposobu zarządzania tymi jednostkami. Efektem tych działań jest ustawowe wprowadzenie obowiązku przeprowadzania kontroli zarządczej w jednostkach sektora finansów publicznych. Kontrola zarządcza ma przede wszystkim doprowadzić do sytuacji, w której jednostka w swej działalności nie będzie skupiona jedynie na gromadzeniu i wydatkowaniu środków finansowych, ale bardziej na podejmowaniu wszechstronnych decyzji ukierunkowanych na realizację celów i zadań. Pomocą w skutecznym jej wdrażaniu powinien być budżet zadaniowy. Celem artykułu jest przedstawienie problematyki kontroli zarządczej w jednostkach sektora samorządu terytorialnego i jej powiązania z systemem budżetowania zadaniowego. Artykuł ma charakter opisowo-empiryczny.

Słowa kluczowe: kontrola zarządcza, budżet zadaniowy, jednostka samorządu terytorialnego.

Wprowadzenie

Wdrożenie systemu kontroli zarządczej ma przełożyć się na zmianę sposobu zarządzania w podmiotach sektora finansów publicznych. Chodzi o to, aby od typowego administrowania przechodzić w sposób płynny do nowoczesnego zarządzania, wykorzystującego model menedżerski. Zastąpienie kontroli finansowej kontrolą zarządczą jest zatem próbą podniesienia efektywności zarządzania w sektorze publicznym. **Kontrola zarządcza** poprzez jej dopasowanie do

rzeczywistych potrzeb jednostek samorządu terytorialnego ma wspomagać wdrożenie podejścia strategicznego w tych podmiotach. Jako najistotniejszy jej element należy zatem wskazać system wyznaczania celów i zadań, jakie powinny realizować jednostki samorządu terytorialnego, jak również system monitorowania ich realizacji. Oznacza to zatem konieczność ścisłego powiązania systemu **kontroli zarządczej** z narzędziami budżetowania zadaniowego. Standardy kontroli zarządczej zawierają bowiem informacje pomagające w określeniu zadań, celów i mierników niezbędnych w procesie budżetowania zadaniowego. Mówią one, że cele i zadania należy realizować w sposób zgodny z prawem, efektywny, terminowy i oszczędny. Budżet zadaniowy odróżnia od tradycyjnego podejścia przydzielenie poszczególnych wydatków do konkretnych zadań.

Celem artykułu jest przedstawienie problematyki kontroli zarządczej w jednostkach samorządu terytorialnego i jej powiązania z systemem budżetowania zadaniowego. Artykuł ma charakter opisowo-empiryczny.

1. Istota i zakres kontroli zarządczej

Reforma finansów publicznych wprowadzona ustawą z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych [Ustawa o finansach publicznych] zastąpiła istniejący w sektorze finansów publicznych system kontroli finansowej systemem kontroli zarządczej. Zgodnie z art. 68 ust. 1 kontrola zarządcza „to ogół działań podejmowanych dla zapewnienia realizacji celów i zadań w sposób zgodny z prawem, efektywny, oszczędny i terminowy”. W dalszej części ustawodawca wskazuje, że cele kontroli zarządczej to w szczególności zapewnienie:

- 1) zgodności działalności z przepisami prawa oraz procedurami wewnętrznymi;
- 2) skuteczności i efektywności działania;
- 3) wiarygodności sprawozdań;
- 4) ochrony zasobów;
- 5) przestrzegania i promowania zasad etycznego postępowania;
- 6) efektywności i skuteczności przepływu informacji;
- 7) zarządzania ryzykiem [Ustawa o finansach publicznych].

Model kontroli zarządczej ma realizować wskazane powyżej cele z uwzględnieniem 22 standardów, które opublikowane zostały w komunikacie nr 23 Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2009 r. Standardy stanowią uporządkowany zbiór wskazówek, które osoby odpowiedzialne za funkcjonowanie kontroli zarządczej powinny wykorzystać do tworzenia, oceny i doskonalenia systemów kontroli zarządczej. Zostały one zaprezentowane w pięciu grupach odpowiadających poszczególnym elementom kontroli zarządczej [Komunikat nr 23 Ministra Finansów; Ministerstwo Finansów, 2012, s. 50-65]:

- 1) środowisko wewnętrzne, czyli system zarządzania jednostką i jej zorganizowania jako całości;
- 2) zarządzanie ryzykiem, które ma na celu zwiększenie prawdopodobieństwa osiągnięcia celów jednostki;
- 3) mechanizmy kontroli będące odpowiedzią na konkretne ryzyko, które jednostka zamierza ograniczyć poprzez wiele zróżnicowanych działań;
- 4) informacja i komunikacja, które mają zapewnić pracownikom jednostki dostęp do informacji niezbędnych do wykonywania przez nich obowiązków, jak również zapewnić efektywny system komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej;
- 5) monitorowanie i ocena systemu kontroli z punktu widzenia bieżącej oceny skuteczności systemu kontroli i jego poszczególnych elementów, rozwiązywanie pojawiających się problemów przez wszystkich pracowników zgodnie z ich kompetencjami, samoocena i audyt wewnętrzny.

Jak wskazuje ustawodawca, celem standardów jest promowanie wdrażania w sektorze finansów publicznych spójnego i jednolitego modelu kontroli zarządczej zgodnego z międzynarodowymi standardami w tym zakresie, z uwzględnieniem specyficznych zadań jednostki, która ją wdraża i warunków, w których jednostka działa.

Od strony podmiotowej za funkcjonowanie adekwatnej, skutecznej i efektywnej kontroli zarządczej odpowiadają:

- minister w kierowanych przez niego działach administracji;
- wójt, burmistrz, prezydent miasta, przewodniczący zarządu jednostki samorządu terytorialnego;
- kierownik jednostki.

Spoczywający na kierownikach jednostek sektora publicznego obowiązek opracowania i wdrożenia kontroli zarządczej polega na uporządkowaniu istniejących procedur i wskazaniu, które z nich lub opisanych w nich czynności dotyczą kontroli zarządczej. W dalszej kolejności konieczna jest ich weryfikacja z punktu widzenia słuszności, skuteczności i efektywności. W toku implementacji kontroli zarządczej kierownicy mają możliwość uznaniowego zastosowania określonych środków kontrolnych.

2. Rola kontroli zarządczej w budżetowaniu zadaniowym

Ważnym instrumentem wspomagającym osiągnięcie trwałej stabilności finansów publicznych jest poprawa priorytetyzacji wydatków publicznych, która jest możliwa do uzyskania poprzez efektywne stosowanie układu zadaniowego budżetu państwa czy też jednostki samorządu terytorialnego.

Nieodłączną cechą budżetu zadaniowego jest ciągła kontrola realizacji celów oraz pomiar efektywności uzyskanych rezultatów w odniesieniu do poniesionych wydatków. Pozwala to na maksymalne wykorzystanie środków publicznych. W osiągnięciu celów, poprzez stały monitoring realizacji zadań oraz metodyczne podejście do oceny, pomaga kontrola zarządcza. Oznacza to ścisłe powiązanie systemu kontroli zarządczej z narzędziami budżetowania zadaniowego.

Budżet jednostki samorządu terytorialnego jest istotnym narzędziem stosowanym do zarządzania środkami publicznymi. W tym obszarze ważne jest, aby proces jego przygotowania uwzględniał takie kwestie jak: efektywność, racjonalność ponoszonych wydatków. Oznacza to, że poziom ponoszonych wydatków i ich kierunki powinny być powiązane z osiąganymi korzyściami społeczno-gospodarczymi.

Pod pojęciem budżetu zadaniowego należy rozumieć sporządzony dla podmiotu (lub podmiotów) z sektora finansów publicznych plan finansowo-rzeczowy, w którym:

- plan działań przedstawiony jest w postaci zestawu zadań;
- dla każdego zadania określono: jednostkę odpowiedzialną za wykonanie przyporządkowanego jej zadania, dla zadań o charakterze projektu – termin wykonania; mierniki wykonania zadania i ich planowane wartości oraz wydatki przyznane na realizację zadania.

Teoria, jak i praktyka budżetowania pokazują, że nie ma jednej formy budżetowania zadaniowego. W literaturze wskazuje się, że budżet zadaniowy jest narzędziem sprawnego zarządzania środkami publicznymi w ramach realizowanych zadań publicznych, zapewniającym osiągnięcie ustalonych dla nich celów. Według definicji opracowanej przez amerykański Government Accountability Office budżet zadaniowy jest „metodą polegającą na powiązaniu informacji efektywnościowej z budżetem” [Mielcarz, 2012, s. 173]. Zróznicowane podejście teorii do budżetowania zadaniowego znajduje swoje odzwierciedlenie także w różnorodnych jego formach w praktyce.

Zastosowanie tego instrumentu podlega rozwojowi w miarę poziomu zaawansowania procesu wdrażania budżetu zadaniowego w danym kraju, jak również zależy od stopnia poziomu świadomości oraz kultury ewaluacyjnej i kultury proefektywnościowej polegającej na aktywnym dążeniu do wykorzystania wyników ewaluacji. Ważne jest, aby informacje pozyskane w trakcie ewaluacji były wykorzystywane nie tylko przez administrację publiczną, ale również przez władzę ustawodawczą oraz całe społeczeństwo i instytucje będące reprezentacją tego społeczeństwa [Postuła, 2013, s. 60].

Aktem prawnym określającym zasady i tryb sporządzania budżetu państwa w Polsce w układzie zadaniowym jest ustawa o finansach publicznych. W art. 2 ust. 3 zdefiniowany został układ zadaniowy budżetu. Pod jego pojęciem ustawodawca rozumie zestawienie odpowiednio wydatków budżetu państwa lub kosztów jednostki sektora finansów publicznych sporządzone według funkcji państwa, oznaczających poszczególne obszary działań państwa, oraz:

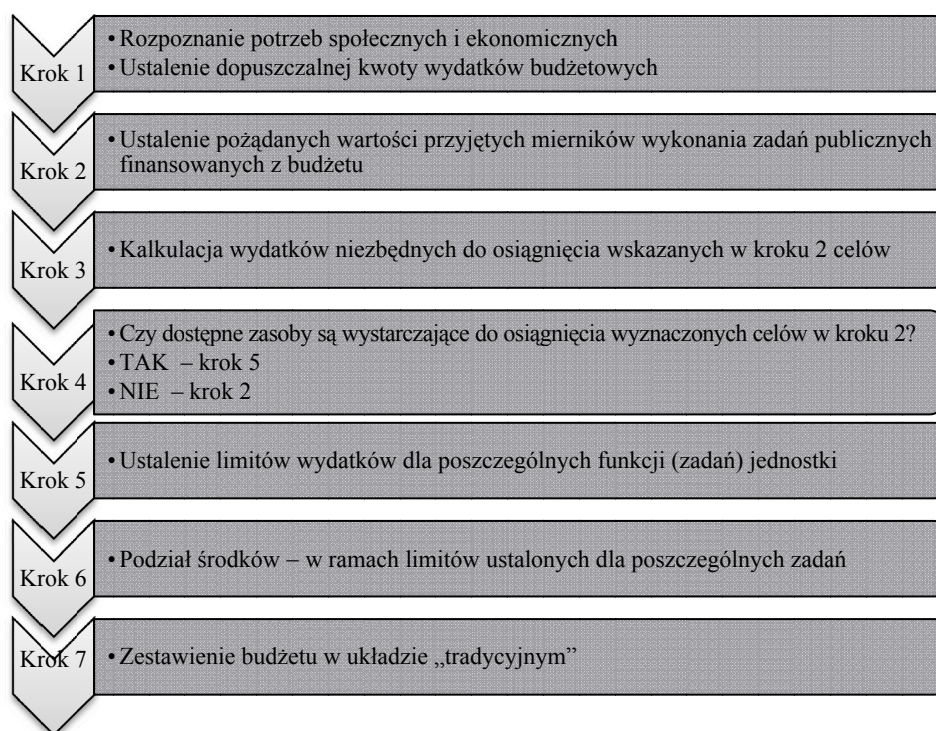
- a) zadań budżetowych grupujących wydatki według celów,
- b) podzadań budżetowych grupujących działania umożliwiające realizację celów zadania, w ramach którego podzadania te zostały wyodrębnione – wraz z opisem celów tych zadań i podzadań, a także z bazowymi i docelowymi miernikami stopnia realizacji celów działalności państwa, oznaczającymi wartościowe, ilościowe lub opisowe określenie bazowego i docelowego poziomu efektów z poniesionych nakładów.

Budżet zadaniowy ma znaczenie w sprawnym i efektywnym zarządzaniu jednostką sektora finansów publicznych, jeżeli jest on konsekwentnie wdrażany. W budżecie zadaniowym wydatki stanowią tylko środek do osiągnięcia celów stawianych przed jednostkami sektora finansów publicznych i są zasadne tylko wtedy, gdy faktycznie przyczyniają się do osiągnięcia tych celów. W warunkach budżetowania zadaniowego nowego znaczenia nabierają pojęcia „efektywność wykorzystania środków publicznych” czy „oszczędność”. Mają one sens tylko wtedy, gdy poniesione wydatki możemy zestawić z efektami tych wydatków.

W przypadku budżetowania zadaniowego oczywiste jest, że wzrost wydatków na wyodrębnione zadanie czy też na pewną sferę działalności nie jest wartością samą w sobie, a zmniejszenie wydatków prowadzące do niewykonania zadań publicznych lub do jego wykonania w niewłaściwy sposób nie powinno się nazywać oszczędnością [Misiąg, 2013, s. 88].

Proces opracowania budżetu w układzie zadaniowym przedstawia rys. 1.

Od strony formalnej wdrożenie budżetowania zadaniowego w ramach procedury budżetowej jednostki samorządu terytorialnego nie powinno nastęrczać problemów i powodować konieczności wprowadzenia istotnych zmian.

Rys. 1. Proces budżetowania zadaniowego

Źródło: Misiąg [2013, s. 89].

3. Budżet zadaniowy na przykładzie jednostki samorządu terytorialnego

Przykładem modułu budżetu zadaniowego w aspekcie omawianej kontroli zarządczej może być budżet Szczecina, miasta na prawach powiatu. Jak wiadomo w Polsce obowiązek sporządzania budżetu zadaniowego ma obecnie miejsce jedynie w odniesieniu do jednostek administracji centralnej. Jednak wiele jednostek samorządu terytorialnego sporządza już swoje budżety także w tym schemacie. Przykładem jest właśnie miasto Szczecin.

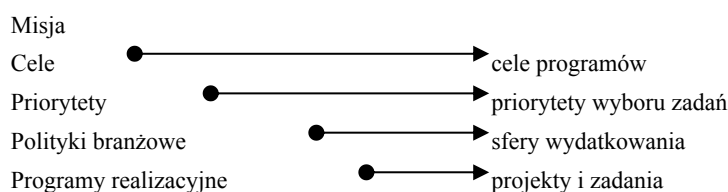
W przypadku omawianej jednostki samorządu terytorialnego podstawą funkcjonowania budżetu zadaniowego jest uchwała organu wykonawczego jednostki wprowadzająca elementy budżetowania zadaniowego w odniesieniu do planowania i ewidencji procesów gospodarki finansowej. W jednostce tej przebiega ono równolegle do procesów budżetowania tradycyjnego, a budżet zadaniowy stanowi element dokumentacji towarzyszącej projektowi uchwały budżetowej uzasadniający przyjętą kalkulację wydatków budżetowych. Informacja w układzie zadaniowym jest również jedną z części składowych sprawozdania z wykonania budżetu.

W Szczecinie od 2005 r. budżet prowadzony jest w układzie obligatoryjnym (wg klasyfikacji budżetowej) oraz dobrowolnie w układzie zadaniowym. Układ taki jest prezentowany rokrocznie na stronie internetowej miasta na etapie projektu budżetu, po jego uchwaleniu i w trakcie jego realizacji¹.

Koncepcja budżetu zadaniowego stosowanego w Szczecinie:

- pokazuje wszystkie zadania realizowane przez jednostkę samorządu terytorialnego;
- wskazuje, co i w jakim terminie ma zostać zrealizowane za określone środki;
- pozwala zestawić rzeczywiste i pełne koszty realizacji zadań;
- prezentuje szczegółowe mierniki wykonania zadań;
- pozwala na precyzyjne planowanie działań;
- jest czytelna dla mieszkańców miasta;
- jest zrozumiała dla pracowników.

W skład struktury budżetu zadaniowego miasta Szczecina wchodzi: misja, cele, priorytety, polityki branżowe i programy realizacyjne.

Budżet zadaniowy stanowi element opisowy części objaśniającej do budżetu miasta Szczecina. Opis zadania obejmuje:

- nazwę zadania, czyli nazwę ustaloną podczas definiowania zadania. W przypadku zadań o charakterze stałym wskazane jest utrzymanie tej nazwy;
- sferę wydatkowania środków;
- krótką charakterystykę zadania z podaniem celów ilościowych, a więc określenie potrzeb (wyrażone liczbowo), charakteru zadania (własne, zleczone, kontynuowane, nowe);
- dysponenta części budżetowej;
- wskaźniki efektywności, które powinny określać koszt jednostkowy efektu, jaki planuje się uzyskać, np. koszt remontu 1 ha zieleni lub remontu 1 km drogi;

¹ Informacje o budżecie miasta w ww. układach znajdują się na stronie: http://bip.um.szczecin.pl/chapter_11073.asp.

- podzadania – działania, czyli określenie zakresu rzeczowego zadania, który jest podstawą kalkulacji kosztów, mierników precyzujących, np. ilość dostarczanych mieszkańcom usług.

Jak wyżej wskazano, w omawianej jednostce samorządu terytorialnego budżet realizowany jest wg sfer wydatkowania środków publicznych. Łącznie wyodrębniono 14 sfer, którym przypisano mierniki realizacji zadań bieżących i majątkowych. Szczegóły przedstawia tabela 1.

Tabela 1. Sfery w budżecie zadaniowym Szczecina, liczba mierników

Lp.	Sfery	Mierniki do zadań bieżących	Mierniki do zadań majątkowych
1	Bezpieczeństwo i porządek publiczny w mieście	33	4
2	Działalność promocyjna i współpraca międzynarodowa	11	-
3	Edukacja i nauka	110	33
4	Finanse i różne rozliczenia	16	-
5	Gospodarka komunalna	64	44
6	Gospodarka mieszkaniowa	18	56
7	Kultura fizyczna, turystyka i rekreacja	61	41
8	Kultura i ochrona dziedzictwa kulturowego	21	34
9	Ład przestrzenny i gospodarka nieruchomościami	39	23
10	Ochrona zdrowia i pomoc społeczna	109	26
11	Rozwój społeczeństwa obywatelskiego	8	7
12	Transport i komunikacja	20	108
13	Wspieranie rozwoju gospodarczego	14	24
14	Zarządzanie strukturami samorządowymi	13	9
15	Razem	537	409

Źródło: [www 2].

Łącznie realizacja budżetu miasta Szczecina oceniana jest na podstawie 537 mierników w przypadku zadań bieżących i 409 dla zadań o charakterze majątkowym. W tabeli 2 przedstawiono opis wydatków bieżących zadania „Administrowanie drogami” dla sfery „Transport i komunikacja” ze wskazaniem planu i wykonania za rok 2015.

W analizowanym roku miało miejsce niższe wykonanie wydatków dla tego zadania. Jak wskazano w sprawozdaniu, było to efektem oszczędnego gospodarowania środkami, m.in.: podpisano korzystną finansowo umowę na usługi pocztowe oraz na konserwację sprzętu biurowego, wykonano mniej doraźnych remontów i innych napraw, paliwo do pojazdów służbowych kupowano po korzystnych cenach rynkowych [www 1]. Ponadto zadanie objęło większy zakres, niż pierwotnie zakładano.

Jak pokazuje przykład miasta Szczecina, zapewnienie właściwej kontroli zarządczej wymaga wyznaczenia celów dla każdego zadania. Muszą być one powiązane z przyjętymi miernikami pomiaru, które jednostka zamierza zrealizować, tak jak pokazano na przykładzie w tabeli. Właściwie skonstruowane wskaźniki są źródłem informacji na temat stopnia i efektywności realizowanych zadań. Ponadto odpowiedni system ich monitoringu jest narzędziem pozwalającym na bieżącą kontrolę czynników, które mogą zagrażać ich osiągnięciu. Wdrożenie właściwej struktury budżetu zadaniowego stanowi doskonałe narzędzie niezbędne do właściwej realizacji kontroli zarządczej w jednostce sektora finansów publicznych.

Tabela 2. Opis wydatków bieżący zadania wg sfer w układzie zadaniowym na przykładzie sfery Transport i Komunikacja. Zadanie: Administrowanie drogami

Wyszczególnienie	Plan 2015	Wykonanie 2015	% wykonania
Wydatki bieżące zadania	4 772 980 zł	4 635 865 zł	97,1
Dysponent części budżetowej:			
Wydział Gospodarki Komunalnej i Ochrony Środowiska			
Cele zadania: Sprawne zarządzanie drogami w mieście			
Działania:			
Pokrycie kosztów funkcjonowania pionu drogowego w Zarządzie Dróg i Transportu Miejskiego:			
– wydatki osobowe wraz z pochodnymi,			
– zakup materiałów, wyposażenia, energii, remonty i pozostałe usługi,			
– pozostałe koszty rzeczowe,			
– planowanie, utrzymanie i ochrona dróg publicznych,			
– organizacja ruchu na drogach publicznych w granicach administracyjnych miasta Szczecina, z wyłączeniem autostrad i dróg ekspresowych.			
Zatrudnienie w pionie drogowym w ZDiTM – liczba etatów: plan 62, wykonanie 55.			
Wskaźniki:			
1. Długość dróg gminnych i powiatowych	782,4 km	786,03	100,5
2. Średniomiesięczny koszt administrowania 1 km dróg gminnych i powiatowych	508,37 zł	498,41 zł	98,0
3. Średniomiesięczny koszt administrowania w przeliczeniu na zatrudnionego w pionie drogowym ZDiTM	6637,07 zł	7024,04 zł	105,8

Źródło: [www 1].

Podsumowanie

Obowiązek wdrożenia kontroli zarządczej w Polsce ma miejsce od 1 stycznia 2010 r. Mimo znacznego upływu czasu od tego momentu zarządzanie efektywnością w ramach kontroli zarządczej jest ciągle wyzwaniem dla wielu podmiotów sektora finansów publicznych. Implementacja budżetu zadaniowego i obowiązku wdrożenia kontroli zarządczej poszerza zakres rachunkowości jednostki budżetowej o problematykę rachunkowości zarządczej.

System **kontroli zarządczej** jest dostosowany do budżetu zadaniowego, a nie do budżetu tradycyjnego. Uwzględniając konstrukcję sporządzania budżetu zadaniowego (cele, zadania, mierniki), jednostka sporządzająca tego typu budżet ma odpowiednie narzędzie do identyfikacji zagrożeń, które mogą wpłynąć na stopień realizacji celów i zadań, oraz określenia działań, które należy podjąć w odpowiedzi na nie.

Zgodnie z obowiązującymi regulacjami jednostki samorządu terytorialnego sporządzają budżety na podstawie tradycyjnych metod budżetowania. Jednak organy stanowiące nie są ograniczone w żaden sposób co do treści uchwały budżetowej, poza obowiązkami wynikającymi z przepisów ustawy o finansach publicznych. Zatem na jednostkach samorządu terytorialnego nie ciąży obowiązek prowadzenia budżetu zadaniowego, ale z drugiej strony nie występują okoliczności, które byłyby przeszkodą we wdrożeniu takiego sposobu budżetowania równoległe do tzw. budżetu tradycyjnego. Budżetowanie zadaniowe pozostaje zatem kwestią wolnej woli jednostek samorządu terytorialnego. Jak pokazuje praktyka coraz więcej tych instytucji decyduje się na wdrożenie tego instrumentu.

Jednym z przykładów jest miasto Szczecin, które od kilkunastu lat z sukcesem wdraża to narzędzie zarządzania. Dzięki niemu udaje się jednostce uzyskiwać takie rezultaty, jak m.in. wzrost efektywności wydatków czy oszczędności w wydatkach publicznych. Ponadto racjonalizacja wydatków wynika także z decentralizacji zarządzania, której przejawem jest przypisanie odpowiedzialności za realizację zadań konkretnym wydziałom/biuram urzędów oraz jednostkom organizacyjnym – tzw. dysponentom części budżetowej.

Literatura

- Komunikat nr 23 Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2009 r. w sprawie standardów kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych. Dz. Urz. MF 2009, nr 15, poz. 84.
- Ministerstwo Finansów (2012), *Kontrola zarządcza w sektorze finansów publicznych. Istota, unormowania prawne i otoczenie. Kompendium wiedzy*, Warszawa.
- Mielcarz A. (2012), *Modernizacja budżetowania zadaniowego (GPRAMA) jako działanie podejmowane przez administrację prezydenta Obamy w celu racjonalizacji finansów publicznych w Stanach Zjednoczonych* [w:] B. Woźniak, M. Postuła (red.), *Budżet zadaniowy metodą racjonalizacji wydatków*, CeDeWu.pl, Warszawa.
- Misiąg W. (2013), *Siedem lat wdrażania budżetu zadaniowego – refleksje i prognozy*, [w:] K. Marchewka-Bartkowiak, Z. Szpringer (red.), *Budżet zadaniowy*, „Studia BAS”, nr 1, Wydawnictwo Sejmowe Kancelarii Sejmu, Warszawa.

Postuła M. (2013), *Budżet zadaniowy w Polsce – osiągnięcia i wyzwania* [w:] K. Marchewka-Bartkowiak, Z. Szpringer (red.), *Budżet zadaniowy*, „Studia BAS”, nr 1, Wydawnictwo Sejmowe Kancelarii Sejmu, Warszawa.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Dz.U. 2009, nr 157, poz. 1240 z późn. zm.

[www 1] <http://bip.um.szczecin.pl/files/> (dostęp: 3.04.2016).

[www 2] <http://bip.um.szczecin.pl/UMSzczecinFiles/> (dostęp: 29.03.2016).

PERFORMANCE BUDGET AS A TOOL MANAGEMENT CONTROL IN LOCAL GOVERNMENT

Summary: The basic aim of the managerial control as the management functions is to achieve established purposes by managers of units of the sector of the public finance and their management most effectively. Management control in the units of the public finances' sector constitutes a trial of applying a new management approach i.e. New Public Management, which aims at increasing the performance and effectiveness of public entities' activities. With help in effective for her implementing sentence performance budget should be.

Keywords: management control, management, government administration units.